

Проповед 233

Благодат

Прочит: 2. Коринтяни 8, 7 - 9

Скъпи братя и сестри,

Какво е благодатта? Какво значи благодат? Това е дума, която ние употребяваме от време на време; знаем, че тя е важна за християнина, което значи за всеки един от нас, но не можем да си обясним значението и. Какво е благодат? Най просто казано, благодат е милост, но една особена милост, милост, която по никакъв начин не можеш да заслужиш или да спечелиш, милост, която се получава даром, милост, за която ние не само не сме направили, но и не можем да направим каквото и да било. Благодатта е незаслужена милост. Ние трудно разбираме милостта, защото считаме, че тя е за слабите. Още по-трудно разбираме незаслужената милост, защото смятаме, че заслужаваме това, което получаваме. Това е важно да се отбележи - то е типично за нашето общество и света, в който живеем. Живеем и работим, за да получаваме и да имаме. Искаме все повече, притежаваме все повече; всичко, което е около нас, искаме да е за нас. Работим много и затова и смятаме, че всичко, което сме изработили, е наше притежание. Огледайте се и ще разберете, че е така. Благодатта обаче е незаслужена милост. Ти получаваш нещо даром, без да си положил кой знае какви усилия. Единственото, което Бог иска от теб, е да я приемеш. Виждате ли колко много Бог се е приближил до нас – не иска нашите постижения, не иска да Му се представим по определен начин, единственото, което иска от нас е да приемем милостта Му и да се спасим. Една история разказва за един човек, който живеел преди 1000 години в едно руско село. От малък той не можел да ходи и да се движи, затова единственото нещо, което правел или можел да прави, било да стои на печката и да оплаква живота си и недъга си. Той пролежал 30 години от живота си на тази печка и вероятно щял и да завърши живота си така, ако през селото на преминал един старец. Пътникът влязъл точно в тази колиба, в която се намирал болният, и го помолил да му даде чаша вода. Болният, като чул това, се разплакал и казал, че това не било по-силите му, тъй като бил прикован на тази печка и през целия си живот не бил направил и една крачка без чужда помощ. Тогава старецът го попитал: А ти отдавна ли се опитва да направиш поне една крачка. Оказало се, че било много отдавна – дори не помнел кога, било преди много години. Тогава гостенинът казал: Ето ти един вълшебен жезъл, подпри се на него и иди за вода. Болният все едно че сънувал – изпъзлял от печката, хванал се с две ръце за жезъла и станал. Той отново се разплакал, но този път от щастие, и попитал пътника как да му се отблагодари. Тогава старецът му казал: Този жезъл, който ти дадох, е една съвсем обикновена тояга, която взех от двора ти. В него няма никаква сила, както всъщност я няма и твоята болест. Ти успя да станеш, защото забрави за своята слабост. Не е необходимо да ми благодариш. Вместо това намери човек, който също е така нещастен и му помогни. Така е и с благодатта – трябва само да я приемеш и тя ще промени живота ти из основи. Тогава ще станеш нов човек и ще живееш по различен начин. Трябва да имаш обаче смелостта да направиш първата крачка, за да живееш променен живот. След това трябва да имаш силата и отговорността да дадеш тази вест, вестта за незаслужената милост, на хората около себе си. Бог ни дава Своята благодат – това ще е темата на тази проповед.

1. Познаваме ли благодатта? Ние често познаваме живота без благодат. Знаем колко трудно се живее, когато в живота ни се струпат трудности, когато е живот без благодат, когато животът е построен върху това да получаваш само това, което си заслужил. Ние искаме такъв живот. Помислете колко често казваме и се молим дори на Бога хората около нас, които са се провинили по една или друга причина, да получат това, което са заслужили. Често казваме: Къде е справедливостта, искаме Бог да се намеси, за да въздаде справедливост. Разбира се, това искане имаме към хората около нас и по рядко към себе си. Ние се оплакваме, че няма справедливост за нас самите, а искаме Бог да въздаде справедливост за всички онези хора около нас и особено за тези, които засягат интересите ни. Искаме Бог да наказва хората по правила, които самите ние не можем да изпълним. Искаме Бог да мери по един начин за другите, а по съвсем различен за нас самите. Истината обаче е, че ние не можем да се справим сами с този живот и се нуждаем от помощ. Ние не можем да изпълняваме правилата, които сами сме създали, ние не можем да изпълним заповедите, които Бог ни е дал. Проваляме се често. Точно затова се нуждаем от благодатта. Тази незаслужена милост на Бога е насочена към нас. Тя ни дава възможността и шанса да се справим с живота, който ни заобикаля, да се справим с всяко предизвикателство, което се появи в нашия живот. Благодатта е велико нещо. Но познавате ли благодатта? Познавате ли тази благодат, която Исус е донесъл, чрез която сме спасени? Може би не. Дори ние, християните, живеем живота си не по благодат. Съставили сме си хиляди малки и големи правила. Много от тях съзнателно, а още повече подсъзнателно. Живеем живота си така, че по нищо не личи, че знаем какво е милост и благодат. Павел казва в основният стих на този пасаж: „**Знаете благодатта на нашият Господ Исус Христос...**“ Павел пише писмото си към Коринтяните и е очевидно, че тези хора знаят какво е благодат. Знаете благодатта на Исус Христос. А вие знаете ли колко голяма е благодатта на Исус към нас? Всеки един християнин, всеки един от нас трябва да знае колко голяма е благодатта на Исус Христос. Милостта на Бога към нас е много голяма. И ако ние искаме да го осъзнаем, трябва просто да погледнем към Голгота. Именно на Голгота се вижда колко много Бог е направил за нас, понасяйки греха на света върху себе си. Апостолът насочва погледа ни именно натам и неслучайно казва за Исус Христос: „**като беше богат...**“ Исус Христос беше богат. Той е богат, но това съвсем не означава, че притежава дебела банкова сметка или пък притежава голяма фирма. Означава обаче нещо много повече от това. Исус Христос е второто лице на Бога и като такъв беше при сътворението. Чрез Него е сътворен видимият и невидим свят, Той е направил всичко и притежава всичко. Мисля си, че много малко хора осъзнават, че Бог притежава всичко в този свят. Дори ние. Помислете си за всички онези неща, за които си мислим че са наши, които сме купили с „нашите пари“. Бог притежава всичко това и ни е дал да го управляваме. Този свят не е наш, а е Негов и Той може да прави с него каквото си поиска. Бог е богат на всичко, което можем да си представим, не само на материални, но и на духовни неща. Това е втората важна точка – Бог е богат на всичко – Той притежава този свят и всяко едно нещо в него, материалните и духовни неща. Бог е богат, но не държи това богатство за Себе Си, а иска да го сподели с нас; и това е следващото важно нещо – ние сме богати поради една единствена причина и тя е Божията милост. Аз вече споменах, че всичко, което си мислим че притежаваме в този свят, е собственост на Бога. Това се отнася не само за материалните, но и за духовните неща. Бог ни обогатява по всякакъв начин – единственият проблем е, че ние май не Го разбираме и оценяваме. Понякога е необходимо да се спрем за миг, да се огледаме и да оценим, че ние всички сме много богати, независимо от ламтежите си. Бог ни е обогатил със всичко, дали ни е право на живот и то на вечен живот. Бог е богат и чрез Неговата голяма милост и ние получаваме благодат и можем да сме богати на всичко.

2. Благодатта е да можеш да жертваш. Ние всички от време на време имаме стремежа да се сменим с някого. Ние мечтаем да сме като телевизионни и филмови звезди, мечтаем да сме богати и красиви и искаме да сме на мястото на тези, които притежават такива възможности. Интересно е, че никой не иска да се смени с просящите по улиците, или с бедните, или с болните и нещастните. Всеки мечтае да получава повече и да се чувства по-добре. Когато срещнем Исус Христос, разбираме, че сме срещнали Някой, Който иска да заеме нашето място и да промени нашия живот. Той иска да подмени нашата слабост, болка, страх, вина, грях с нещо по различно – Той иска да ни даде богатство, мир, светлина, прошка и вечен живот. Когато човек открие, че някой е готов да даде своята сила, и святост, и победа, за да вземе нашата слабост и нашите провали, не може да не се зарадва. И там, където хората са приемали тази замяна, това е давало светлина и нов живот. Тази замяна винаги е предизвиквала голяма промяна. Помислете за апостол Павел например – човекът, който пише това послание. Той гонеше църквата. Той беше изпълнен с омраза, фанатизъм и желание да руши и унищожаваше. Господ го срещна по пътя за Дамаск и всичко се промени – Павел отвори сърцето си и се промени. От гонител на църквата, се превърна в човек, гонен заради вярата си в Исус. Беше изпълнен с омраза, а стана човек, който обича хората, и навсякъде разказваше за силата на Божията любов. Фанатизма си замени с вяра и с разбиране на живота и болката на всеки един човек. Мартин Лутер е друг случай, при него промяната е от съвсем друг тип, но е също толкова съществена. Той живеел в страх от Бога, в съмнение и страх от Божието наказание, което го очаква, когато изведнъж разбрал – аз съм спасен и Бог ме обича. Това променило живота му, а в последствие и живота на много други хора. Това е силата на замяната, която Бог ни предлага. Мисля, че всички от нас го разбират и осъзнават, опитали са го в живота си. Когато Бог дойде в живота ни, променя всичко, което не Му харесва и ни прави хора по Своето сърце. Отнема от нас всичко лошо и ни дава всичко, от което се нуждаем. Отнема провала и греха и ни дава свободата и спасението. Бог става беден за нас, за да можем ние да станем богати, отнема всеки грях от нас, за да можем да се изправим святи пред Бога, чисти, достойни за Неговото присъствие и святост. Чрез Неговата благодат ние ставаме достойни за Него.

3. Как става замяната? Как ние можем да станем богати, а Бог да вземе от нас всичко, което не е добро. Поглеждайки към нас, Господ установи, че ние не сме достойни да бъдем с Него в Неговото царство. Причината за това е много проста – Бог е свят, а там, където е Бог с неговата святост, не може да има грях и нечистота. Ние с нашите грехове и провали не можем да бъдем близо до Бога. Затова Бог реши да направи нещо. Бог реши да изпрати Своя единствен Син – Исус Христос, за да ни спаси. Знаем, че всички ние го знаем, казвали сме си го много пъти, чели сме го много пъти, но трябва да си го припомним отново и отново, за да не забравим колко велико нещо е направил Бог за нас. В голямата си любов и милост Той изпрати Сина Си, за да ни даде вечен живот. Прати Го не къде да е, а на кръста, не просто ей така, а за да страда, не за да си почива, а за да се натовари с греха на целия свят. А това значи, твоя и моя, това значи греха на всеки един човек. Там, на кръста на Голгота, става замяната, там Исус приема да стане беден и да се натовари с нашите грехове, за да можем ние да сме богати и да сме в Неговото царство. Господната трапеза ни напомня за това. Там си спомняме за Божията милост към нас, за това, че Бог стана беден заради нас, натовари Се с всеки човешки проблем или мъка, проля кръвта Си, предаде тялото Си на мъчения, за да можем ние, след като извървим пътя си в този свят, да бъдем при Бога. Това е нещо, което не бива да забравяме. Никой никога не е правил нещо такова за нас, никой не е искал да поеме нашите негативи и да ни направи по-добри и достойни за един нов и по-добър живот. Направи го само Един – Исус Христос, Божият син; Той замени Себе Си за нас, Своя живот - за нашия.

4. Плодовете на благодатта. В началото на пасажа се казва нещо много важно – какви са плодовете на благодатта или поне част от тях: **„И така като изобилствате във всяко нещо – във вяра, в слово, в знание, в пълно усърдие и в любов към нас, така да преизобилствате и в това благодаяние“**. Веднъж получили големия подарък на милостта на Бога, вечния живот, перспективата за живот в Божието присъствие, трябва да сме отворени за Неговото действие. Бог ни дава шанс чрез делото Си на кръста, но ние трябва да сме отворени да растем. Веднъж приели дара на благодатта, трябва да сме готови, както пише тук, да изобилствате. Да изобилстваш, значи да се намират при тебе в голямо изобилие – да има много. Това може да стане ако работиш упорито, за да умножаваш това, което Бог ти е дал. И това са вярата, Словото, усърдието, любовта и грижата за другите. Ако се замислите, ще видите, че тези пет неща обхващат целия живот на човека. Вярата е живот на ежедневно доверие в Бога. Живейте живота си така, че ежедневно да се доверявате на Бога. Четете Словото - само чрез него можете да растете към Бога и да се приближавате към Него; Словото ще ви предпази от много грешки. Растейки в Словото ще придобиете знание. Бъдете усърдни. Апостол Павел казва, че напруга всички сили и изморява тялото си, за да работи за Бога. Бъдете усърдни, защото Бог е направил всичко за вас, затова бъдете усърдни за Него. Всичко правете с любов, това е много важно. Обичайте хората около вас, както Бог ви е възлюбил и ви обича. Когато ви е трудно да обичате някого, мислете за това, колко много ви обича Бог, и тогава ще ви е по-лесно да обичате. И накрая апостолът казва: **„за да опитам искреността на вашата любов, чрез усърдието на другите.“** Искреността на любовта може да бъде опитана чрез усърдието в грижата към другите. Конкретно тук апостолът говори на Коринтяните за подкрепата за изпадналата в нужда църква в Ерусалим, но разбира се, има предвид нещо много повече от чисто финансовата подкрепа, която църквата в Коринт оказва. Важна част от живота на християнина е да се грижи за хората около себе си. Усърдието в грижата за хората е добър показател за любовта към тях. Запомнете, че като следствие от благодатта трябва да растете – във вяра, слово, знание, усърдие, любов и грижа за другите.

Бог ни обича, Той ни обича толкова много, че в голямата Си милост идва и умира на кръста за нас. Исус Христос пожертва живота Си за нашите грехове и стана беден, за да можем ние да бъдем богати. Не го забравяйте. Ние живеем чрез Неговата жертва, ние съществуваме и имаме надеждата за вечен живот чрез делото на Исус. Не го забравяйте, не забравяйте за благодатта. И растете всеки ден към Него. Амин.